

Budget Spiritus Movens

Sercem Międzynarodowego Stowarzyszenia Controllerów (ICV) jest praca w Grupach Roboczych. Członkowie ICV spotykają się regularnie, zdobywają nowe kompetencje i dzielą się doświadczeniami. 19-20 września 2019 r. w Toruniu Grupa Robocza z tego regionu spotkała się już po raz 19. Podczas spotkania dyskutowaliśmy o najlepszych technikach i najgorszych błędach w procesie budżetowania w naszych organizacjach. Jak sprawić, by proces ten dostarczał większą wartość dla biznesu? Co zrobić, by budżetowanie było z jednej strony siłą napędową firmy, a z drugiej czasem refleksji nad tym co robimy i dokąd zmierzamy? Na te pytania staraliśmy się odpowiedzieć.

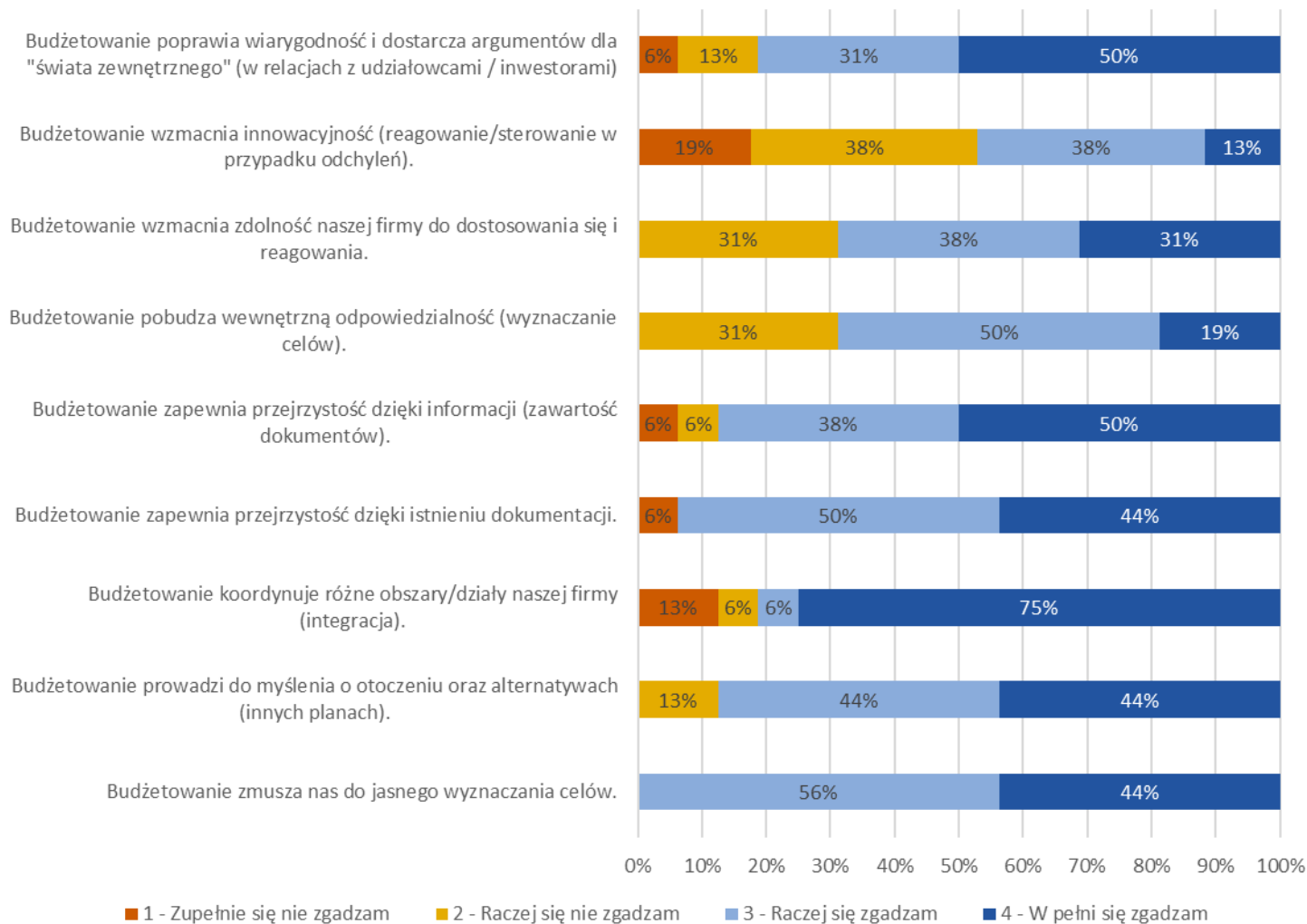
Spotkanie otworzyła prelekcja dra Tomasza M. Zielińskiego – Dyrektora Zarządzającego ICV POLSKA pt.: „Budżetowanie w Controlling Process Model 2.0 - koncepcje, trendy i oczekiwania”. Na początku uczestnicy otrzymali krótką ankietę do wypełnienia. Badanie składało się z dwóch pytań:

- Jakie korzyści wynikają z budżetowania?
- Czy stosujesz dobre praktyki budżetowania IGC/ICV?

Koncepcja oparta została o najnowszą publikację International Group of Controlling (IGC) – Controlling Process Model 2.0. Wyniki badania przedstawiamy poniżej.

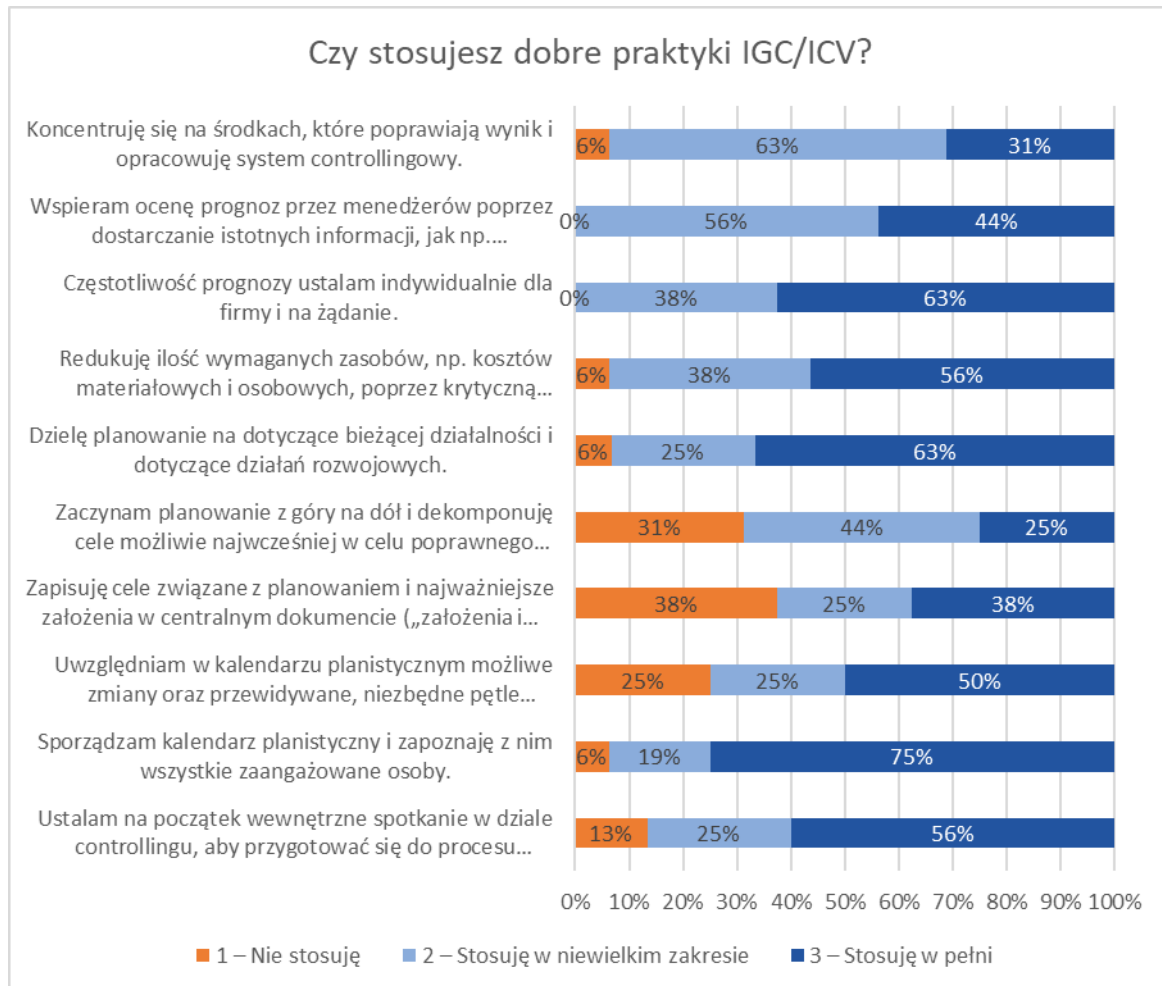
Pytanie 1: Na ile zgadzasz się z poniższymi stwierdzeniami? (1 – zupełnie się nie zgadzam; 4 – w pełni się zgadzam)

Jakie korzyści wynikają z budżetowania?

Najniższe noty otrzymały stwierdzenia: *Budżetowanie wzmacnia innowacyjność (reagowanie/sterowanie w przypadku odchyień)* oraz *Budżetowanie pobudza wewnętrzną odpowiedzialność (wyznaczanie celów)*. Odpowiedzi te pokazują, że proces budżetowania to nie do końca czas wartościowych dyskusji o tym jak pokonać konkurencję, jak dostarczać klientom coraz więcej satysfakcji i jak w coraz bardziej rentowny sposób obsługiwać klientów. Podczas spotkania próbowaliśmy wypracować proste do wdrożenia zmiany, by budżetowanie spełniało powyższe cele.

Pytanie 2: Na ile stosujesz praktyki opracowane przez IGC/ICV? (1 – Nie stosuję; 3 – Stosuję w pełni)

Najniższe noty otrzymały stwierdzenia: *Zaczynam planowanie z góry na dół i dekomponuję cele możliwie najwcześniej, w celu poprawnego ukierunkowania planistów już na samym początku* oraz *Zapisuję cele związane z planowaniem i najważniejsze założenia w centralnym dokumencie („założenia i harmonogram planistyczny”) i zapoznają z tym dokumentem wszystkich zaangażowanych już na początku planowania*. Te odpowiedzi mogą świadczyć o tym, że osoby odpowiedzialne za budżetowanie zazwyczaj nie zwracają dużej uwagi na komunikację tego procesu swojemu zespołowi.